

kunnet føre dem i den mindre Fart, nu efter Lovens Bestemmelse vilde være affaarne derfra, fordi de ikke kunne legitimere sig med Examen og Befarenhed, om de end ere praktisk dygtige Sømand, og at Skibsfarten med Seilskibe, der allerede ved mange Afgifter og Paalæg er mere bebyrdet end nogen anden Næring, og som tillige lider under Concurrence med Dampskibsfarten, ved disse nye Baand end yderligere vil blive trykket til uberegnelig Skade for de Mange, der søge Ethvert af denne Dei.

Mod Bestemmelsen i Lovens § 10 om, at der i de i Paragraphen omhandlede Tilfælde skal have til Tjeneste ombord idetmindste een Styrmand med de i § 5 nævnte Qualificationer, er det fra flere Sider blevet gjort gjældende, at denne Bestemmelse, naar den opretholdes i sin fulde Udstrækning, formeentlig vil medføre en altfor stor Byrde for Søfarten, da det hidtil har været aldeles sædvanligt at der ombord paa Skibe af mindre Størrelse, som gaae i en indskrænket Fart, men dog udenfor den i Lovens § 2 fastsatte Grændse, ikke har været benyttet nogen examineret Styrmand, men kun en practisk øvet Sømand eller saakaldet Bedstemand, og at en Forandring i denne Praxis, der hidtil ikke vides at have medført nogen Ulempe, og som nu endog har Analogien af Næringsloven af 29. Decbr. 1857, § 66 for sig, ikke blot vilde paaføre Rhederen og Skipperen en betydelig forøget Udgift, som Fragten vanskeligt vilde kunne bære, men ogsaa lettelig kunne bewirke en deelsviis Standsning af Søfarten, da der er stor Mangel paa examinerede og befarne Styrmand af godt Renomme, og saadanne paa mange Steder i Provindserne i ethvert Fald ikke uden megen Ulempe og Tidsspilde kunne skaffes tilstede, ligesom flere af dem tilmed ere unge og uerfarne Mænd, medens det i den heromspurgte Fart, netop kommer an paa at have et øvet og kraftigt Mandskab, for saa meget som muligt at indskrænke Antallet. Hertil kommer endnu, at flere af de mindre Skibe, om hvilke det Anførte nærmest gjælder, hidtil have faret alene med en Besætning af

Skipperen, en Bedstemand og Koffen, og at der saaledes, naar Bedstemanden skulde afløses af en Styrmand, ikke vilde være Noget til at forrette det egentlige Matrosarbejde ombord. I Henhold hertil er der fremsat forskjellige Forslag, sigtende til enten midlertidig eller for bestandig at ophæve denne Bestemmelse for Skibe af indtil en vis Størrelse, der gaae i en vis begrændset Fart, imod, at der til at udføre Styrmandstjenesten have ombord en heelfebefaren uegamineret Baadsmænd eller Matros eller en saakaldet Bedstemand. Et enkelt af de fremkomne Andragender tilføier den Betingelse, at Skipperen producerer vedkommende Indrulleringschef og Mynstringsbestyrers Attest for, at ingen for Skipperen brugelig Styrmand paa de paagjældende Steder har været at erholde til Afgangstiden. For Størrelsen af de Skibe, med Hensyn til hvilke en saadan Lempelse formenes at burde indrømmes, er der i de forskjellige Andragender foreslaaet et forskjelligt Maximum, der navnlig varierer imellem 20 og 40. Kommercetæster. Den indskrænkede Fart, for hvilken Lempelsen skulde tilstedes, er ligeledes foreslaaet forskjelligt begrændset, dog saaledes at der i de fremkomne Andragender nærmest er Tale om Farten paa Østersøen samt til Sverrig og Norge, England, Frankrig, Holland og Belgien.

Endelig er der deels af flere Rhedere og Skipperer, deels af flere ældre Matroser særlig blevet andraget paa, at Bestemmelsen i Lovens § 12 om, at de i §§ 3, 5 og 6 foreskrevne Betingelser for Afgangen til at drive Sønering som Styrmand blive uden Anvendelse paa dem, som ved Lovens Kundgjørelse vare berettigede til saadan Næring, ogsaa maa komme til Anvendelse paa dem, som bewise ved Lovens Emanation at have faret som Bedstemand (uegamineret Styrmand), i hvilken Henseende det navnlig er fremhævet, at der findes en stor Deel saadanne ældre dygtige Sømand, som ved forskjellige Omstændigheder ere blevne afholdte fra at underkaste sig Styrmandsexamen, som i deres Ungdom kun blev taget af forholdsviis Faa, men som dog besidde saadanne Kundskaber og Egenkaber, som Skipperen maa